

З А К О Н
О ЗАШТИТИ ПОСЛОВНЕ ТАЈНЕ

И. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређује се правна заштита од незаконитог прибављања, коришћења и откривања пословне тајне.

Права страних лица на заштиту пословне тајне

Члан 2.

Страно физичко и правно лице у погледу заштите пословне тајне ужива иста права као и домаће физичко и правно лице ако то произлази из међународних уговора који обавезују Републику Србију, или из начела узајамности. Постојање узајамности доказује лице које се на узајамност позива.

Значење израза

Члан 3.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) пословном тајном сматрају се информације које испуњавају следеће услове:

(1) представљају тајну јер нису у целини, или у погледу прецизне структуре и скупа њихових саставних делова опште познате или лако доступне лицима која у оквиру својих активности уобичајено долазе у контакт са таквом врстом информација;

(2) имају комерцијалну вредност јер представљају тајну;

(3) лице које их законито контролише је у датим околностима предузело разумне мере како би сачувало њихову тајност;

2) држалац пословне тајне је физичко или правно лице под чијом је законитом контролом пословна тајна;

3) починилац повреде је физичко или правно лице које је незаконито прибавило, користило или открило пословну тајну;

4) роба којом је извршена повреда је роба чијим се дизајном, карактеристикама, функционисањем, поступком производње или начином стављања на тржиште остварује знатна корист од пословне тајне која је незаконито прибављена, коришћена или откривена.

Информације из става 1. тачка 1) овог члана обухватају, између осталог, знање и искуство, пословне информације и технолошке информације.

Разумним мерама за очување тајности информација из става 1. тачка 1) подтачка (3) овог члана сматрају се, између осталог, израда интерног акта о руковању пословном тајном и кругу лица и њиховим правима и обавезама приликом руковања пословном тајном, мере физичке или електронске заштите приступа и руковања пословном тајном, означавање докумената ознаком „пословна тајна” или сличном ознаком, ограничавање приступа просторијама и датотекама у којима се налазе информације које се сматрају пословном тајном или закључивање уговора о поверљивости, односно неоткривању поверљивих информација са лицима која потенцијално могу да дођу у посед пословне тајне, укључујући

запослене, пословне partnere, спољне сараднике и консултанте, односно потписивање изјава о поверљивости или неоткривању поверљивих информација од стране наведених лица.

II. ПРИБАВЉАЊЕ, КОРИШЋЕЊЕ И ОТКРИВАЊЕ ПОСЛОВНЕ ТАЈНЕ

Законито прибављање, коришћење и откривање пословне тајне

Члан 4.

Прибављање пословне тајне сматра се законитим када је пословна тајна прибављена на један од следећих начина:

- 1) независним открићем или стварањем;
- 2) посматрањем, проучавањем, растављањем или тестирањем производа или предмета који је учињен доступним јавности или који је законито у поседу прибавиоца информације (обрнути инжењеринг) који није везан никаквом правно важећом обавезом да ограничи прибављање пословне тајне или који није везан правно важећом обавезом забране вршења обрнутог инжењеринга;
- 3) остваривањем права радника или представника радника на информисање и консултовање у складу са посебним прописима;
- 4) било којом другом радњом која је у околностима конкретног случаја у складу са добрим пословним обичајима.

Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се законитим у мери у којој је оно захтевано или допуштено посебним прописима.

Незаконито прибављање, коришћење и откривање пословне тајне

Члан 5.

Прибављање пословне тајне без пристанка држаоца пословне тајне сматра се незаконитим када је учињено на следећи начин:

- 1) неовлашћеним приступом, присвајањем или умножавањем било којих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских датотека који су под законитом контролом држаоца пословне тајне, а садрже пословну тајну, или се пословна тајна из њих може извести, или
- 2) било којим другим поступањем за које се, у датим околностима, сматра да је у супротности са добрим пословним обичајима.

Коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим када га без пристанка држаоца пословне тајне врши лице за које се установи да је:

- 1) пословну тајну прибавило незаконито;
- 2) прекршило споразум о поверљивости или било коју другу обавезу која се односи на забрану откривања пословне тајне;
- 3) прекршило уговорну или било коју другу обавезу којом се ограничава коришћење пословне тајне.

Прибављање, коришћење или откривање пословне тајне сматра се незаконитим и када је лице у тренутку прибављања, коришћења или откривања знало, или је у датим околностима требало да зна да је пословна тајна прибављена директно или индиректно од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило у смислу става 2. овог члана.

Незаконитим коришћењем пословне тајне сматра се и производња, нуђење или стављање у промет робе којом је извршена повреда, односно увоз, извоз или складиштење

робе којом се врши повреда у сврхе производње, нуђења или стављања робе у промет, ако је лице које је обављало наведене активности знало, или је у датим околностима требало да зна да је пословна тајна коришћена незаконито у смислу става 2. овог члана.

Изузеци

Члан 6.

Мере, правна средства и поступци прописани овим законом не примењују се у следећим ситуацијама:

1) ради остваривања права на слободу изражавања и обавештеност, у складу с Уставом Републике Србије, Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и праксом Европског суда за људска права, Повељом Европске уније о основним правима, законом којим се уређује право на приступ информацијама од јавног значаја, као и законом којим се уређују јавно информисање и медији, а у складу са поштовањем слободе и разноврсности медија;

2) ради откривања пропуста, престапа или незаконите активности, под условом да је лице које је прибавило, користило или открило пословну тајну деловало у сврху заштите јавног интереса;

3) ради откривања пословне тајне од стране радника њиховим представницима у оквиру законитог вршења функције представника, у складу с посебним прописима, под условом да је откривање пословне тајне било неопходно за законито вршење функције представника;

4) у циљу заштите легитимних интереса признатих посебним законом, или

5) у вези са пружањем правне помоћи адвоката у складу са прописима којима се уређује положај адвокатуре.

III. ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Тужба због повреде пословне тајне

Члан 7.

У случају повреде пословне тајне држалац пословне тајне може тужбом захтевати:

1) утврђивање повреде;

2) престанак повреде, или у зависности од случаја, забрану коришћења или откривања пословне тајне;

3) забрану производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;

4) одређивање одговарајућих корективних мера које се односе на робу којом је извршена повреда, које обухватају повлачење такве робе с тржишта, уклањање с робе својстава која је чине робом којом је извршена повреда пословне тајне или уништење робе којом је извршена повреда, односно, када је то одговарајуће, њен опозив с тржишта, под условом да се опозивом робе не угрожава заштита предметне пословне тајне;

5) уништење у целини или делимично документа, предмета, материјала, супстанце или електронског документа који садржи пословну тајну или који сам по себи представља пословну тајну, или када је то примерено предају тих докумената, предмета, материјала, супстанци или електронских докумената у целини или делимично тужиоцу.

Против лица чије неовлашћено предузимање неке радње представља непосредну претњу да ће незаконито прибавити, користити или открити пословну тајну, држалац

пословне тајне може тужбом захтевати престанак предузимања те радње и забрану незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне.

Тужбени захтеви из ст. 1. и 2. овог члана могу да се поднесу и против посредника који пружа услуге које треће лице користи у радњама којима незаконито прибавља, користи или открива пословну тајну, односно од којих прети незаконито прибављање, коришћење или откривање пословне тајне.

Када тужилац тражи да се са тржишта повуче роба којом је извршена повреда, он може да захтева да се роба преда држаоцу пословне тајне или добротворним организацијама.

Мере из става 1. тач. 4) и 5) овог члана обављају се на трошак лица које је проузроковало штету, осим ако постоје посебни разлози да суд одреди другачије.

Осим држаоца пословне тајне, тужбу из ст. 1. и 2. овог члана може поднети и стицалац лиценце уколико је за то овлашћен на основу уговора или закона.

Рок за подношење тужбе

Члан 8.

Тужба због повреде пословне тајне може се поднети у року од годину дана од дана када је тужилац сазнао за повреду и лице које је проузроковало штету, а најкасније у року од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано.

Поступак по тужби из става 1. овог члана је хитан.

Одлучивање о тужбеним захтевима

Члан 9.

Приликом разматрања тужбених захтева из члана 7. овог закона суд ће водити рачуна да мере буду у сразмери са природом и интензитетом повреде, при чему ће водити рачуна о посебним околностима случаја, које обухватају према потреби:

- 1) вредност и друге специфичне карактеристике пословне тајне;
- 2) мере предузете ради заштите пословне тајне;
- 3) понашање лица које је проузроковало штету приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне;
- 4) последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне;
- 5) легитимне интересе странака и последице које би усвајање или одбијање тужбених захтева могло да има на њих;
- 6) легитимне интересе трећих лица;
- 7) јавни интерес и
- 8) заштиту основних права.

Ако суд ограничи трајање мера наложених на основу тужбених захтева из члана 7. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, то трајање мора бити довољно за уклањање сваке трговинске или привредне предности коју би починилац повреде могао остварити незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.

Мере наложене на основу тужбених захтева из члана 7. став 1. тач. 2) и 3) овог закона укинуће се, на захтев починиоца повреде, ако предметне информације више не испуњавају услове из члана 3. став 1. тачка 1) овог закона из разлога за које починилац није директно или индиректно одговоран.

Суд може на захтев починиоца повреде, уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 7. овог закона, наложити плаћање новчане накнаде оштећеној странци ако су испуњени следећи услови:

1) починилац повреде у тренутку коришћења или откривања пословне тајне није знао, нити је у датим околностима морао да зна да је пословна тајна прибављена од другог лица које је пословну тајну незаконито користило или открило;

2) извршавањем мера из члана 7. овог закона би се нанела несразмерна штета починиоцу повреде пословне тајне;

3) плаћање новчане накнаде оштећеној странци се на основу разумне процене случаја чини примереним.

Ако уместо мера наложених на основу тужбених захтева из члана 7. став 1. тач. 2) и 3) овог закона суд досуди плаћање новчане накнаде, она не сме да премаши износ накнаде који би се платио да је починилац повреде затражио дозволу коришћења предметне пословне тајне за временски период у коме је коришћење пословне тајне могло да буде забрањено.

Накнада штете

Члан 10.

Против починиоца повреде који је знао или је морао да зна да учествује у незаконитом прибављању, коришћењу или откривању пословне тајне држалац пословне тајне може тужбом да захтева накнаду штете према општим правилима о накнади штете и овом закону.

Приликом одређивања висине накнаде штете суд ће узети у обзир све околности случаја, као што су негативне економске последице које је претрпело оштећено лице, у које спада измакла добит и свака непоштена добит коју је остварио починилац повреде и у одговарајућим случајевима последице које нису економске природе, као што је нематеријална штета која је држаоцу пословне тајне нанета незаконитим прибављањем, коришћењем или откривањем пословне тајне.

У одговарајућим случајевима, уместо одређивања висине накнаде штете у складу са ставом 2. овог члана, суд може одредити накнаду штете као паушални износ на бази елемената као што је у најмањој мери износ накнаде која се могла захтевати да је починилац повреде затражио одобрење за коришћење предметне пословне тајне.

Објава пресуде

Члан 11.

Држалац пословне тајне може тужбом захтевати да правоснажна пресуда којом су у целини или делимично прихваћени тужбени захтеви из чл. 7. и 10. овог закона буде објављена у целини или делимично у средствима јавног информисања на трошак туженог.

Ако суд одлучи да се објави само део пресуде одредиће, у границама тужбеног захтева, да се објави изрека и онај део пресуде из кога је видљиво о каквој се повреди ради.

Приликом доношења одлуке да ли ће одредити меру објаве пресуде и процењивања њене сразмере према учињеној повреди суд узима у обзир вредност пословне тајне, поступање починиоца повреде приликом прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, последице незаконитог коришћења или откривања пословне тајне и вероватноћу да ће починилац повреде поново незаконито користити или открити пословну тајну. Суд такође узима у обзир да ли су информације о починиоцу повреде такве да би могле да доведу до идентификовања одређеног физичког лица, а уколико би могле, да ли би објава таквих

информација била оправдана, посебно имајући у виду могућу штету коју би мера објаве могла проузроковати на приватност и углед починиоца повреде.

Објава пресуде у смислу овог члана мора бити учињена на начин да се очува поверљивост пословне тајне у складу са чланом 19. овог закона.

Привремене мере

Члан 12.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да пословна тајна постоји, да је он држалац пословне тајне и да је дошло, или да ће доћи до незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне, суд може одредити привремену меру:

- 1) престанка или забране коришћења или откривања пословне тајне;
- 2) забране производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе којом је извршена повреда, односно забрану увоза, извоза или складиштења робе којом је извршена повреда у сврхе производње, нуђења, стављања у промет или коришћења робе;
- 3) одузимања робе за коју се сумња да је њоме извршена повреда, укључујући и увезене робе, како би се спречило њено стављање у промет и њен промет.

Приликом одлучивања о прихватању или одбијању захтева за одређивање привремене мере и процене његове сразмерности суд ће водити рачуна о природи и интензитету повреде, при чему ће имати у виду посебне околности случаја из члана 9. став 1. овог закона.

Привремену меру престанка или забране коришћења или откривања пословне тајне суд може одредити и против посредника чије услуге користе трећа лица да би незаконито прибавила, користила или открила пословну тајну.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да је пословна тајна незаконито прибављена, коришћена или откривена у обављању делатности ради прибављања привредне или економске користи, као и да му због такве повреде прети ненадокнадива штета, поред привремене мере из става 1. овог члана суд може одредити и:

- 1) заплену покретне и непокретне имовине лица против кога се предлаже одређивање привремене мере;
- 2) забрану исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже привремена мера.

Ради одређивања привремене мере из става 4. овог члана суд може да наложи достављање банкарских, финансијских, пословних или других битних докумената и података или да наложи да се омогући приступ тим документима и подацима. Суд је дужан да обезбеди чување тајности наведених података.

Лице коме је издата забрана из става 1. тач. 1) и 2) и става 4. овог члана, као и налог из става 5. овог члана, а које не поступи по забрани, односно налогу, казниће се у складу са одговарајућим одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Суд може да одреди привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 7. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.

Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 13.

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног поступка, тужба за покретање поступка ради оправдања привремене мере мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

Ако тужба не буде поднета у року из става 1. овог члана, односно ако не буде покренут други поступак ради оправдања привремене мере, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је привремена мера одређена без изјашњења противне странке у случају из члана 12. став 7. овог закона, суд ће у разумном року омогућити противној странци, на њен предлог, да се изјасни о привременој мери, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређену меру.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте у складу са ст. 2. и 3. овог члана или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег јемства као средства обезбеђења за штету која би лицу против кога се привремена мера предлаже могла бити нанета одређивањем и спровођењем привремене мере.

Полагање јемства у замену за откривање пословне тајне није допуштено.

Прибављање доказа

Члан 14.

На захтев странке која је суду у парничном поступку поднела доказе који су довољни да подрже њене наводе и која је, поткрепљујући те наводе, навела доказе који се налазе у поседу друге странке, или који су тој странци доступни, суд ће другу странку позвати да достави поменуте доказе, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

У предлогу за прибављање доказа странка мора учинити вероватним да се докази налазе код друге странке, или да су другој странци доступни.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено на комерцијалној основи, суд ће, на предлог једне странке у поступку, позвати другу странку да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њеном поседу, или под њеном контролом, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђење доказа

Члан 15.

На предлог држаоца пословне тајне који учини вероватним да пословна тајна постоји, да је он држалац пословне тајне и да је дошло, или да ће доћи до незаконитог прибављања, коришћења или откривања пословне тајне суд може у току, као и пре покретања парничног поступка, одредити обезбеђење доказа под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђењем доказа, у смислу става 1. овог члана сматра се:

1) узимање детаљног описа предмета којима се повређује пословна тајна, са или без узимања узорака тих предмета;

2) одузимање предмета или дела предмета којима се повређује пословна тајна, а ако је то оправдано, и одузимање средстава претежно употребљених у стварању или стављању у промет таквих предмета, као и докумената који се односе на наведено;

3) преглед просторија, возила, књига, докумената и база података;

4) испитивање сведока и вештака.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења.

Лицу од кога се докази прикупљају, судско решење о одређивању мере обезбеђења доказа биће уручено у тренутку прикупљања доказа, а одсутном лицу чим то постане могуће.

Поступак за обезбеђење доказа

Члан 16.

Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету, или ако постоји очигледан ризик да ће доказ бити уништен.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у постуку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере обезбеђења доказа.

Ако тужба не буде поднета у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању мере обезбеђења доказа, суд ће на предлог лица од кога се докази прибављају обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је обезбеђење доказа одређено без изјашњења противне странке суд ће у разумном року омогућити тој странци, на њен предлог, да се изјасни о решењу о обезбеђењу доказа, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређено обезбеђење доказа.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена, или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, противна странка има право на накнаду штете која јој је нанета одређивањем обезбеђења доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег јемства као средства обезбеђења за штету која би противној странци могла бити нанета одређивањем обезбеђења доказа.

Обавеза пружања информација

Члан 17.

Суд може, на оправдан и сразмеран захтев лица чије је право повређено, да нареди лицу које је извршило повреду пословне тајне да пружи информације о трећим лицима која су учествовала у повреди пословне тајне и о њиховим дистрибутивним каналима, или да преда документе који су у вези са повредом пословне тајне.

Достављање информација из става 1. овог члана суд може наредити и другом лицу:

1) код кога је пронађена роба којом се повређује пословна тајна на комерцијалној основи;

2) које на комерцијалној основи користи услуге којима се повређује пословна тајна;

3) које на комерцијалној основи пружа услуге које се користе у активностима којима се повређује пословна тајна;

4) које је од стране лица из тач. 1), 2) или 3) овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружање услуга којима се повређује пословна тајна.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;

2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и о ценама оствареним за такву робу или услуге.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступе по налогу суда и не доставе тражене информације одговараће за штету која на тај начин настане.

Одредбе овог члана не искључују:

1) право да се лицу чије је право повређено пруже потпуније информације;

2) коришћење у грађанским и кривичним поступцима информација достављених у складу са овим чланом;

3) право да се одбије давање информација из разлога из којих се према одредбама закона којим се уређује парнични поступак, може ускратити сведочење;

4) примену одредаба о одговорности за злоупотребу информација и одредаба којима се уређује заштита података о личности.

Сходна примена других закона

Члан 18.

На поступак по тужби, предлогу за одређивање привремене мере, правном леку и предлогу за обезбеђење доказа сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

На питања у вези са накнадом штете сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Очување поверљивости у вези са судским поступком

Члан 19.

Странке, њихови адвокати или други заступници, судски службеници, сведоци, експерти и сва остала лица која учествују у судском поступку који се односи на незаконито прибављање, откривање или коришћење пословне тајне или који имају приступ документима који су саставни део судског поступка не смеју користити или открити било коју пословну тајну или наводну пословну тајну коју је суд, на образложен захтев заинтересоване странке, утврдио као поверљиву и за коју су наведена лица сазнала због свог учествовања у судском поступку.

Лица из става 1. овог члана су дужна да чувају пословну тајну и након окончања судског поступка.

Обавеза из става 2. овог члана престаје:

1) ако се правоснажном одлуком утврди да наводна пословна тајна не испуњава услове утврђене у члану 3. овог закона или

2) ако информације које чине пословну тајну током времена постану опште познате или лако доступне лицима из кругова који се уобичајено баве предметном врстом информација.

Суд може на образложен захтев странке предузети посебне мере потребне за очување поверљивости било које пословне тајне или наводне пословне тајне која се користи или на коју се упућује у току судског поступка који се односи на незаконито прибављање, откривање или коришћење пословне тајне.

Мере из става 4. овог члана могу бити следеће:

1) искључење јавности из целог судског поступка или дела поступка;

2) ограничење да одређени број лица, у целини или делимично, приступа било ком документу који је поднела нека од странака у поступку или треће лице, а који садржи пословну тајну или наводну пословну тајну. Суд ће упозорити лица којима је дозволио приступ документима на обавезу чувања поверљивости података из става 1. овог члана;

3) ограничење да одређени број лица приступа рочиштима на којима би се пословна тајна или наводна пословна тајна могла открити, као и ограничен приступ записнику са тих рочишта;

4) забрана чињења доступним било ком лицу, осим лица из тач. 2) и 3) овог става, верзије судске одлуке у којој одломци који садрже пословну тајну нису уклоњени или учињени нечитљивим.

Број лица из става 5. тач. 2) и 3) овог члана не сме бити већи од оног који је потребан да би се обезбедило право странке на стручну помоћ и на поштено суђење и обухвата у најмањој мери једно физичко лице са сваке стране у спору и адвокате или друге заступнике страна у спору.

Приликом одлучивања о мерама из става 5. овог члана и процене њихове сразмере суд ће узети у обзир потребу да се обезбеди право странака на стручну помоћ и на поштено суђење, легитимне интересе странака и с обзиром на околности случаја трећих лица и вероватноћу настанка штете за било коју од странака или трећих лица која би могла настати од одобравања или ускраћивања наведених мера.

Свака обрада личних података на основу мера за очување тајности из овог члана спроводи се у складу са посебним прописима којима се уређује заштита података о личности.

Подносци и одлуке у судском поступку које се односе на незаконито прибављање, откривање или коришћење пословне тајне, не достављају се путем огласне табле.

Суд ће у случају неуспеле доставе позвати странку путем огласне табле да у року од осам дана од дана објаве позива непосредно у суду преузме поднесак или одлуку.

Ако у остављеном року из става 10. овог члана странка не преузме поднесак или одлуку, сматраће се да је достава извршена истеком осмог дана од дана објаве позива за преузимање поднеска или одлуке на огласној табли.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 20.

Казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 100.000 до 3.000.000 динара правно лице које незаконито прибави, користи или открије пословну тајну, супротно члану 5. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ новчаном казном у износу од 50.000 до 200.000 динара одговорно лице у правном лицу.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 50.000 до 500.000 динара и предузетник.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај новчаном казном у износу од 20.000 до 150.000 динара и физичко лице.

Предмети извршења привредног преступа или прекршаја из ст. 1 - 4. овог члана биће одузети и уништени, а предмети који су били употребљени за извршење привредног преступа или прекршаја из ст. 1 - 4. овог члана, биће одузети.

V ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

Одредба члана 6. тачка 1), у погледу примене прописа Европске уније примењиваће се од дана приступања Републике Србије Европској унији.

Члан 22.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити пословне тајне („Службени гласник РС”, број 72/11).

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.